

Brüssel, 7.1.2014
C(2013) 9651 final

KOMISJONI DELEGEERITUD MÄÄRUS (EL) nr .../...,

7.1.2014,

millega sätestatakse Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondidega seotud Euroopa partnerluse käitumisjuhend

{SWD(2013) 540 final}

SELETUSKIRI

1. DELEGEERITUD ÕIGUSAKTI TAUST

Majanduskasvu, tööhõive ja sotsiaalse ühtekuuluvuse edendamiseks tuleb mobiliseerida kõik asjaomased sidusrühmad üle kogu Euroopa Liidu. Seetõttu peetakse tööhõive ja majanduskasvu strateegia „Euroopa 2020” elluviimise võtmeteguriks partnerite kaasamist. Partnerlus on liidu ja liikmesriikide koostöös hallatavate ELi fondide üks peamisi põhimõtteid olnud juba pikka aega. Partnerluse põhimõte eeldab tihedat koostööd liikmesriikide riigi, piirkondliku ja kohaliku tasandi ametiasutuste vahel, samuti koostööd erasektori ja muude sektoritega.

Partnerlust tuleb vaadelda tihedas seoses mitmetasandilise valitsemise meetodiga ning subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtetega – igal valitsemistasandil peab olema oma roll, meetmeid tuleb võtta õigel tasandil ja need peavad olema taotletavaid eesmärke silmas pidades proportsionaalsed. Eri hinnangutes on juhitud tähelepanu kasule, mida partnerite kaasamine võib tuua ELi meetmete eest ühise vastutuse võtmise ja pühendumise innustamisel, strateegiate kavandamise ja rakendamise tarbeks kättesaadavate teadmiste, oskusteabe ja vaatenurkade hulga suurendamisel, asjaomaste fondide haldamisel ning otsustusprotsessi suurema läbipaistvuse tagamisel. Partnerite kaasamine aitab korvata eri valitsemistasandite vahel poliitika kujundamisel tekkivaid koordineerimise ja suutlikkusega seotud puudusi teabe, ressursside, rahastamise ning haldus- ja poliitilise killustatuse osas.

Kogemus aga näitab, et liikmesriigid rakendavad partnerluspõhimõtet väga erinevatel viisidel, sõltuvalt riigi institutsioonilisest süsteemist ning sidusrühmade kaasamise tavadest. Samuti sõltub partnerluse tõhusus partnerite suutlikkusest protsessi olulisel määral panustada.

Pärast Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide ühissätete määruse jõustumist on komisjonile antud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakt, milles sätestatakse Euroopa käitumisjuhend, et hõlbustada liikmesriikidel partnerluse korraldamist. Käitumisjuhendi eesmärk on luua partnerlusraamistik kooskõlas liikmesriikide institutsioonilise ja õigusraamistikuga ning riikliku ja piirkondliku pädevusega. Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide ühissätete määruse artikli 5 lõikes 3 osutatud parimad tavad sätestatakse komisjoni talituste töödokumendis.

2. ÕIGUSAKTI VASTUVÕTMISELE EELNENUD KONSULTATSIOONID

Kooskõlas delegeeritud õigusakte käsitleva Euroopa Parlamendi, nõukogu ja Euroopa Komisjoni ühisseisukoha lõikega 4 on käesoleva delegeeritud õigusakti küsimuses toimunud asjakohased ja läbipaistvad konsultatsioonid, sealhulgas ekspertide tasandil.

Vastavalt 25. jaanuaril ja 21. juunil 2013 toimunud kahel kohtumisel osalesid eksperdid kõikidest liikmesriikidest ja nendest kohtumistest on Euroopa Parlamendile nõuetekohaselt teada antud. Kohtumised võimaldasid esitada komisjoni õigusakti eelnõu täies ulatuses ja pidada tihedat mõttevahetust eelnõu kõikide aspektide üle. Eesmärk oli selgitada komisjoni lähenemisviisi, kuulata ära ekspertide arvamused ja täiendada nende põhjal eelnõu teksti.

Samuti pidas komisjon vastavalt 5. veebruaril ja 19. septembril 2013 kaks kohtumist struktureeritud dialoogi raames, millel õigusakti eelnõu arutati põhjalikult koos Euroopa sotsiaalmajanduslike partnerite, valitsusväliste organisatsioonide (näiteks keskkonnaküsimuste, sotsiaalküsimuste, romadega seotud küsimuste või soolise

võrdõiguslikkusega tegelevate organisatsioonide) ning kohalikke ja piirkondlikke asutusi esindavate ühenduste ja võrgustike esindajatega¹.

3. DELEGEERITUD ÕIGUSAKTI ÕIGUSLIK KÜLG

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määruse (EL) nr 1303/2013 (millega kehtestatakse ühissätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi, Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondi ning Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta, nähakse ette üldsätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi ja Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1083/2006) artikli 5 lõikega 3 antakse komisjonile õigus võtta kooskõlas uue määruse artikliga 142 vastu delegeeritud õigusakte, et sätestada Euroopa partnerluse käitumisjuhend, millega toetatakse ja hõlbustatakse liikmesriikides partnerluse korraldamist.

¹ Vt ELi tasandi partneritega peetava struktureeritud dialoogi veebisaiti INFOREGIOs (http://ec.europa.eu/regional_policy/informing/dialog/index_et.cfm).

KOMISJONI DELEGEERITUD MÄÄRUS (EL) nr .../...,

7.1.2014,

millega sätestatakse Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondidega seotud Euroopa partnerluse käitumisjuhend

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrust (EL) nr 1303/2013, millega kehtestatakse ühissätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi, Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondi ning Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta, nähakse ette üldsätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi ja Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1083/2006,² eriti selle artikli 5 lõiget 3,

ning arvestades järgmist:

- (1) Käesoleva määruse eesmärk on sätestada Euroopa käitumisjuhend, millega toetatakse ja hõlbustatakse liikmesriikides partnerluse korraldamist partnerluslepingute ja programmide puhul, mida toetatakse Euroopa Regionaalarengu Fondist (ERF), Euroopa Sotsiaalfondist (ESF), Ühtekuuluvusfondist, Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondist (EAFRD) ning Euroopa Merendus- ja Kalandusfondist (EMKF). Need fondid toimivad nüüdsest ühises raamistikus ning nende kohta kasutatakse väljendit „Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondid”.
- (2) Partnerluskoostöö on üks Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide rakendamise põhimõtteid olnud pikka aega. Partnerlus nõuab tihedat koostööd riigi, piirkondliku ja kohaliku tasandi ametiasutuste, majandus- ja sotsiaalpartnerite ning kodanikuühiskonda esindavate organite vahel kogu programmiperioodi vältel, mis hõlmab ettevalmistamist, rakendamist, seiret ja hindamist.
- (3) Valitavad partnerid peaksid kõige paremini esindama asjaomaseid sidusrühmi. Valikumenetlused peaksid olema läbipaistvad ning võtma arvesse liikmesriikide institutsioonilist ja õigusraamistikku ning riiklikku ja piirkondlikku pädevust.
- (4) Partnerite hulka peaksid kuuluma avaliku sektori asutused, majandus- ja sotsiaalpartnerid ning kodanikuühiskonda esindavad organid, sealhulgas keskkonnapartnerid, kogukonnapõhised ja vabatahtlikud organisatsioonid, kes on võimelised oluliselt mõjutama partnerluslepingu ja programmide rakendamist või keda partnerluslepingu ja programmide rakendamine võib oluliselt mõjutada. Erilist tähelepanu tuleks pöörata nende elanikkonnarühmade kaasamisele, keda programmid võivad mõjutada, kuid kellel võib olla keeruline neis kaasa rääkida, eriti kõige haavatavamad ja marginaliseeritud kogukonnad, kelle puhul valitseb suurim diskrimineerimis- või sotsiaalse tõrjutuse risk, eeskätt puuetega inimesed, migrandid ja romad.

² ELT L 347, 20.12.2013, lk : palun sisestada ELT lehekülje number.

- (5) Partnerite valikul tuleb võtta arvesse erinevusi partnerluslepingute ja programmide vahel. Partnerluslepingud hõlmavad kõiki Euroopa struktuuri- ja investeerimisfonde, millest liikmesriikidele toetust antakse, kuid programmide puhul peetakse silmas ainult neid Euroopa struktuuri- ja investeerimisfonde, millest asjaomaseid programme toetatakse. Partnerluslepingute puhul tuleks partnerid valida kõikide Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide kavandatava kasutamise vaatepunktist, programmide puhul aga piisab sellest, kui partnerid valitakse lähtuvalt nende Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide kavandatavast kasutamisest, millest asjaomaseid programme toetatakse.
- (6) Partnerid tuleks kaasata partnerluslepingute ja programmide ettevalmistamisse ning rakendamisse. Sel otstarbel tuleb kindlaks määrata peamised põhimõtted ja head tavad partneritega õigeaegse, mõtestatud ja läbipaistva konsulteerimise kohta seoses lahendust vajavate probleemide ja vajaduste analüüsiga, nende käsitlemiseks eesmärkide ja prioriteetide määramisega ning poliitika tõhusaks elluviimiseks vajalike koordineerimisstruktuuridega ja mitmetasandilise valitsemise kokkulepetega.
- (7) Partnerid peaksid olema esindatud programmide seirekomisjonides. Seirekomisjonide liikmelisust ja töökorda käsitlevate eeskirjadega tuleks edendada programmitöö ja programmide rakendamise järjepidevust ja vastutust ning selget ja läbipaistvat töökorraldust, tähtaegadest kinnipidamist ja mittediskrimineerimist.
- (8) Partnereid tuleks aktiivse osaluse kaudu seirekomisjonides kaasata programmi eri prioriteetide tulemuslikkuse, programme käsitlevate asjaomaste aruannete ning vajaduse korral projektikonkursside hindamisse.
- (9) Tõhusa partnerluse tagamiseks tuleks aidata asjaomastel partneritel suurendada nende institutsioonilist suutlikkust programmide ettevalmistamisel ja rakendamisel.
- (10) Komisjon peaks hõlbustama heade tavade vahetust, institutsioonilise suutlikkuse suurendamist ja asjakohaste tulemuste levitamist liikmesriikide, korraldusasutuste ja partnerite esindajate seas, luues kõiki Euroopa struktuuri- ja investeerimisfonde hõlmava partnerluse praktikakogukonna.
- (11) Liikmesriigid peaksid hindama partnerite rolli partnerluslepingute rakendamisel ning partnerluse tulemuslikkust ja tõhusust programmiperioodil.
- (12) Selleks et toetada ja hõlbustada liikmesriikides partnerluse korraldamist, peaks komisjon tegema kättesaadavaks näited liikmesriikides kehtivatest headest tavadest,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I peatükk

Üldsätted

Artikkel 1

Reguleerimisese ja reguleerimisala

Käesoleva määrusega sätestatakse Euroopa partnerluse käitumisjuhend Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondidest toetatavate partnerluslepingute ja programmide jaoks.

II peatükk

Asjaomaste partnerite kindlaksmääramise läbipaistva menetluse peamised põhimõtted

Artikkel 2

Partnerite esinduslikkus

Liikmesriigid tagavad, et määruse (EL) nr 1303/2013 artikli 5 lõikes 1 osutatud partnerid esindavad kõige paremini asjaomaseid sidusrühmi ning et nad nimetatakse nõuetekohaselt volitatud esindajateks, võttes arvesse nende pädevust, suutlikkust aktiivselt osaleda ja asjakohast esindatuse taset.

Artikkel 3

Asjaomaste partnerite kindlaksmääramine partnerluslepingu puhul

1. Partnerluslepingu puhul määravad liikmesriigid partnerid kindlaks vähemalt järgmiste sidusrühmade seast:
 - (a) pädevad piirkondliku, kohaliku, linna- või muu valitsemistasandi ametiasutused, sealhulgas:
 - (i) piirkondlikud ametiasutused, kohalike ametiasutuste riigi tasandi esindajad ning suurimaid linnu ja linnapiirkondi esindavad kohalikud ametiasutused, kelle pädevus on seotud Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide kavandatava kasutamisega;
 - (ii) kõrgkoolide, haridus- ja koolitusasutuste ning uurimiskeskuste riigi tasandi esindajad, pidades silmas Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide kavandatavat kasutamist;
 - (iii) muud määruse (EL) nr 1303/2013 artiklites 4–8 osutatud horisontaalsete põhimõtete kohaldamise eest vastutavad avaliku sektori asutused, pidades silmas Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide kavandatavat kasutamist, eelkõige kooskõlas nõukogu direktiivi 2000/43/EÜ,³ nõukogu direktiivi 2004/113/EÜ⁴ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2006/54/EÜ⁵ loodud võrdset kohtlemist edendavad organid;
 - (b) majandus- ja sotsiaalpartnerid, sealhulgas:
 - (i) riigi tasandil tunnustatud sotsiaalpartnerite organisatsioonid, eelkõige sektoriüleised organisatsioonid ja sektoripõhised organisatsioonid, mille valdkond on seotud Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide kavandatava kasutamisega;

³ Nõukogu direktiiv 2000/43/EÜ, 29. juuni 2000, millega rakendatakse võrdse kohtlemise põhimõtte sõltumata isikute rassilisest või etnilisest päritolust (EÜT L 180, 19.7.2000, lk 22).

⁴ Nõukogu direktiiv 2004/113/EÜ, 13. detsember 2004, meeste ja naiste võrdse kohtlemise põhimõtte rakendamise kohta seoses kaupade ja teenuste kättesaadavuse ja pakkumisega (ELT L 373, 21.12.2004, lk 37).

⁵ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2006/54/EÜ, 5. juuli 2006, meeste ja naiste võrdsete võimaluste ja võrdse kohtlemise põhimõtte rakendamise kohta tööhõive ja elukutse küsimustes (ELT L 204, 26.7.2006, lk 23).

- (ii) riigi tasandi kaubanduskojad ja ettevõtjate ühendused, kes esindavad majandusvaldkondade ja -harude üldhuvi, pidades silmas Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide kavandatavat kasutamist ning vajadust tagada suurte, keskmise suurusega, väike- ja mikroettevõtjate ning sotsiaalmajandusvaldkonna esindajate tasakaalustatud esindatus;
 - (c) kodanikuühiskonda esindavad organid, nagu keskkonnapartnerid, valitsusvälised organisatsioonid ning sotsiaalse kaasatuse, soolise võrdõiguslikkuse ja mittediskrimineerimise edendamise eest vastutavad organid, sealhulgas:
 - (i) organid, kes tegutsevad Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide kavandatava kasutamisega ning määruse (EL) nr 1303/2013 artiklites 4–8 osutatud horisontaalsete põhimõtete kohaldamisega seotud valdkondades, lähtudes nende esinduslikkusest ning võttes arvesse nende geograafilist ja temaatilist haaret, haldussuutlikkust, asjatundlikkust ja uuenduslikkust;
 - (ii) muud organisatsioonid või rühmad, keda Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide rakendamine oluliselt mõjutab või tõenäoliselt oluliselt mõjutab, eeskätt diskrimineerimis- ja sotsiaalse tõrjutuse riskiga rühmad.
2. Kui avaliku sektori asutused, majandus- ja sotsiaalpartnerid ning kodanikuühiskonda esindavad organid on partnerluses osalemise lihtsustamiseks loonud organisatsiooni, mis ühendab nende huve (katusorganisatsioon), võivad nad nimetada esindaja, kes esindab partnerluses katusorganisatsiooni vaateid.

Artikkel 4

Asjaomaste partnerite kindlaksmääramine programmide puhul

1. Iga programmi puhul määravad liikmesriigid partnerid kindlaks vähemalt järgmiste sidusrühmade seast:
- (a) pädevad piirkondliku, kohaliku, linna- või muu valitsemistasandi ametiasutused, sealhulgas:
 - (i) piirkondlikud ametiasutused, kohalike ametiasutuste riigi tasandi esindajad ning suurimaid linnu ja linnapiirkondi esindavad kohalikud ametiasutused, kelle pädevus on seotud asjaomase programmi puhul rakendatavate Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide kavandatava kasutamisega;
 - (ii) kõrgkoolide, haridus-, koolitus- ja nõustamisteenuste osutajate ning uurimiskeskuste riigi või piirkondliku tasandi esindajad, pidades silmas asjaomase programmi puhul rakendatavate Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide kavandatavat kasutamist;
 - (iii) muud määruse (EL) nr 1303/2013 artiklites 4–8 osutatud horisontaalsete põhimõtete kohaldamise eest vastutavad avaliku sektori asutused, pidades silmas asjaomase programmi puhul rakendatavate Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide kavandatavat kasutamist, eelkõige kooskõlas nõukogu direktiivi 2000/43/EÜ, nõukogu direktiivi 2004/113/EÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2006/54/EÜ loodud võrdset kohtlemist toetavad organid;

- (iv) muud riigi, piirkondliku või kohaliku tasandi organid ja ametiasutused, kes esindavad valdkondi, kus viiakse ellu programmist rahastatavaid integreeritud territoriaalseid investeeringuid ja kohaliku arengu strateegiaid;
- (b) majandus- ja sotsiaalpartnerid, sealhulgas:
- (i) riigi või piirkondlikul tasandil tunnustatud sotsiaalpartnerite organisatsioonid, eelkõige sektoriülesed organisatsioonid ja sektoripõhised organisatsioonid, mille valdkond on seotud asjaomase programmi puhul rakendatavate Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide kavandatava kasutamisega;
 - (ii) riigi või piirkondliku tasandi kaubanduskojad ja ettevõtjate ühendused, kes esindavad majandusvaldkondade või -harude üldhuvi, pidades silmas vajadust tagada suurte, keskmise suurusega, väike- ja mikroettevõtjate ning sotsiaalmajandusvaldkonna esindajate tasakaalustatud esindatus;
 - (iii) muud sarnased riigi või piirkondliku tasandi organid;
- (c) kodanikuühiskonda esindavad organid, nagu keskkonnapartnerid, valitsusvälised organisatsioonid ning sotsiaalse kaasatuse, soolise võrdõiguslikkuse ja mittediskrimineerimise edendamise eest vastutavad organid, sealhulgas:
- (i) organid, kes tegutsevad Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide kavandatava kasutamisega ning määruse (EL) nr 1303/2013 artiklites 4–8 osutatud horisontaalsete põhimõtete kohaldamisega seotud valdkondades, lähtudes nende esinduslikkusest ning võttes arvesse nende geograafilist ja temaatilist haaret, haldussuutlikkust, asjatundlikkust ja uuenduslikkust;
 - (ii) organid, kes esindavad määruse (EL) nr 1303/2013 artikli 34 lõikes 1 osutatud kohalikke algatusrühmi;
 - (iii) muud organisatsioonid või rühmad, keda Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide rakendamine oluliselt mõjutab või tõenäoliselt oluliselt mõjutab, eeskätt diskrimineerimis- ja sotsiaalse tõrjutuse riskiga rühmad.
2. Euroopa territoriaalse koostöö programmide puhul võivad liikmesriigid kaasata partnerlusse järgmisi sidusrühmi:
- (i) asjaomases piiriülese või riikidevahelise programmi piirkonnas tegutsevad Euroopa territoriaalse koostöö rühmitused;
 - (ii) ametiasutused või organid, kes on kaasatud programmi piirkonna makropiirkondlike või mere vesikonna strateegiate väljatöötamisse või rakendamisse, sealhulgas makropiirkondlike strateegiate prioriteetsete valdkondade koordinaatorid.
3. Kui avaliku sektori asutused, majandus- ja sotsiaalpartnerid ning kodanikuühiskonda esindavad organid on loonud katusorganisatsiooni, võivad nad nimetada esindaja, kes esindab partnerluses katusorganisatsiooni vaateid.

III peatükk

Asjaomaste partnerite partnerluslepingu ja programmide ettevalmistamisse kaasamise peamised põhimõtted ja head tavad

Artikkel 5

Asjaomaste partneritega konsulteerimine partnerluslepingu ja programmide ettevalmistamisel

1. Selleks et tagada asjaomaste partnerite läbipaistev ja tõhus osalus, konsulteerivad liikmesriigid ja korraldusasutused nendega partnerluslepingu ja programmide ettevalmistamise protsessi ja ajakava asjus. Sealjuures edastatakse partneritele täielik teave partnerluslepingu ja programmide sisu ning mis tahes muudatuste kohta.
2. Asjaomaste partneritega konsulteerides arvestavad liikmesriigid järgmist:
 - (a) asjakohane teave tuleb avaldada aegsasti ja see tuleb teha hõlpsasti kättesaadavaks;
 - (b) partneritele tuleb anda piisavalt aega, et analüüsida ja kommenteerida peamisi ettevalmistusdokumente ning partnerluslepingu ja programmide projekte;
 - (c) tarvis on kanaleid, mille kaudu partnerid saaksid esitada küsimusi, edastada oma kaastööd ja saada teavet selle kohta, millisel viisil on nende ettepanekuid arvesse võetud;
 - (d) konsultatsiooni tulemusi tuleb levitada.
3. Maaelu arengu programmide puhul võtavad liikmesriigid arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1305/2013⁶ artikli 54 alusel loodavate riiklike maaeluvõrgustike võimalikku rolli asjaomaste partnerite kaasamisel.
4. Kui riigitasandist madalamate valitsemistasandite vahel on sõlmitud ametlikke kokkuleppeid, võtab liikmesriik neid mitmetasandilise valitsemise kokkuleppeid arvesse kooskõlas oma institutsioonilise ja õigusraamistikuga.

Artikkel 6

Partnerluslepingu ettevalmistamine

Liikmesriigid kaasavad kooskõlas oma institutsioonilise ja õigusraamistikuga asjaomaseid partnereid partnerluslepingu ettevalmistamisse, eelkõige seoses järgmisega:

- (a) erinevuste, arenguvajaduste ja kasvupotentsiaali analüüs lähtuvalt valdkondlikest eesmärkidest, sealhulgas asjakohastes riigipõhistes soovitusel käsitletud eesmärkidest;
- (b) programmide eeltingimuste ja partnerluslepingu eelhindamise põhijärelduste kokkuvõtteid, kui eelhindamise tegi liikmesriik omal algatusel;
- (c) valitud valdkondlikud eesmärgid, Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide soovituslikud eraldised ja peamised oodatavad tulemused;

⁶ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1305/2013, 17. detsember 2013, Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta (ELT L 347, 20.12.2013, lk [...]: palun sisestada ELT lehekülje number).

- (d) loetelu riigi ja piirkondliku tasandi programmide ja mehhanismide, millega tagatakse koordineerimine Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide vahel ning muude liidu ja riiklike rahastamisvahendite ning Euroopa Investeerimispanka vahel;
- (e) kord, millega tagatakse integreeritud lähenemisviisi rakendamine linnade, maapiirkondade, rannikualade, kalastuspiirkondade ning teatavate territoriaalsete erijoontega alade territoriaalse arengu toetamisel Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondidest;
- (f) kord, millega tagatakse integreeritud lähenemisviisi rakendamine vaesusest kõige rohkem mõjutatud geograafiliste piirkondade ja kõige suurema diskrimineerimis- või tõrjutusriskiga sihtrühmade erivajadustega tegelemisel, pöörates eriti suurt tähelepanu marginaliseerunud kogukondadele;
- (g) määruse (EL) nr 1303/2013 artiklites 5, 7 ja 8 osutatud horisontaalsete põhimõtete rakendamine.

Artikkel 7

Teave asjaomaste partnerite kaasamise kohta partnerluslepingusse

Liikmesriigid esitavad partnerluslepingu jaoks teabe vähemalt järgmise kohta:

- (a) nimekiri partneritest, kes osalevad partnerluslepingu ettevalmistamisel;
- (b) partnerite aktiivse osaluse tagamiseks võetud meetmed, sealhulgas meetmed juurdepääsu tagamiseks, eriti puuetega inimestele;
- (c) partnerite roll partnerluslepingu ettevalmistamisel;
- (d) ülevaade partneritega konsulteerimise tulemustest ja kirjeldus partnerluslepingu ettevalmistamisel tänu sellele saavutatud lisaväärtuse kohta.

Artikkel 8

Programmide ettevalmistamine

Liikmesriigid kaasavad kooskõlas oma institutsioonilise ja õigusraamistikuga asjaomased partnerid programmide ettevalmistamisse, eelkõige seoses järgmisega:

- (a) vajaduste analüüs ja kindlaksmääramine;
- (b) prioriteetide ja nendega seotud erieesmärkide kindlaksmääramine või valik;
- (c) toetuste eraldamine;
- (d) programmide erinäitajate kindlaksmääramine;
- (e) määruse (EL) nr 1303/2013 artiklites 7 ja 8 sätestatud horisontaalsete põhimõtete rakendamine;
- (f) seirekomisjoni koosseis.

Artikkel 9

Teave asjaomaste partnerite kaasamise kohta programmidesse

Liikmesriigid esitavad programmide jaoks teabe vähemalt järgmise kohta:

- (a) meetmed, mida võetakse asjaomaste partnerite kaasamiseks programmide ettevalmistamisse ja muutmisel;

- (b) kavandatavad meetmed, mille abil tagada partnerite osalemine programmide rakendamises.

IV peatükk

Seirekomisjonide liikmelisust ja töökorda käsitlevate eeskirjade koostamise head tavad

Artikkel 10

Seirekomisjoni liikmelisust käsitlevad eeskirjad

1. Seirekomisjoni liikmelisust käsitlevate eeskirjade koostamisel võtavad liikmesriigid arvesse vajadust kaasata programmide ettevalmistamises osalenud partnereid ning eesmärki edendada soolist võrdõiguslikkust ja mittediskrimineerimist.
2. Euroopa territoriaalse koostöö programmide seirekomisjonides võib partnereid piirkondade- ja riikidevahelise koostöö programmide puhul esindada liidu tasandi või riikidevaheline katusorganisatsioon. Liikmesriigid võivad kaasata partnereid seirekomisjoni ettevalmistustöösse, võimaldades neil eelkõige kaasa lüüa osalevates liikmesriikides riigi tasandil loodud koordineerimiskomiteedes.

Artikkel 11

Seirekomisjoni töökord

Töökorra koostamisel pööravad seirekomisjonid tähelepanu järgmistele küsimustele:

- (a) liikmete hääleõigus;
- (b) kohtumistest etteteatamise ja dokumentide esitamise tähtaeg, mis ei või üldjuhul olla lühem kui kümme tööpäeva;
- (c) seirekomisjonidele esitatud ettevalmistusdokumentide avaldamise ja neile juurdepääsu kord;
- (d) protokollide kinnitamise, avaldamise ja sellele juurdepääsu kord;
- (e) seirekomisjonide raames tööühmade loomise ja nende tegevuse kord;
- (f) seire, hindamise ja projektikonkurssidega seotud partnerite huvide konfliktide vältimise kord;
- (g) hüvitiste maksmise, suutlikkuse suurendamise võimaluste ja tehnilise abi kasutamise tingimused, põhimõtted ja kord.

V peatükk

Peamised põhimõtted ja head tavad asjaomaste partnerite kaasamiseks projektikonkursside ja eduaruannete ettevalmistamisse ning seoses programmide seire ja hindamisega

Artikkel 12

Andmekaitse, konfidentsiaalsuse ja huvide konfliktidega seotud kohustused

Liikmesriigid tagavad, et projektikonkursside ja eduaruannete ettevalmistamises ning programmide seires ja hindamises osalevad partnerid on teadlikud oma kohustustest seoses andmekaitse, konfidentsiaalsuse ja huvide konfliktidega.

Artikkel 13

Asjaomaste partnerite kaasamine projektikonkursside ettevalmistamisse

Korraldusasutused võtavad asjaomaseid partnereid projektikonkursside ettevalmistamisse või nende hindamisse kaasates asjakohaseid meetmeid, et vältida võimalikku huvide konflikti.

Artikkel 14

Asjaomaste partnerite kaasamine eduaruannete ettevalmistamisse

Liikmesriigid kaasavad asjaomaseid partnereid määruse (EL) nr 1303/2013 artiklis 52 osutatud partnerluslepingu täitmist kajastavate eduaruannete ettevalmistamisse, eelkõige seoses hinnanguga partnerite rolli kohta partnerluslepingu rakendamisel, ülevaatega arvamustest, mida partnerid on konsulteerimise käigus esitanud, ning vajaduse korral seoses kirjeldusega selle kohta, kuidas on partnerite arvamusi arvesse võetud.

Artikkel 15

Asjaomaste partnerite kaasamine programmide seiresse

Korraldusasutused kaasavad partnereid seirekomisjoni ja selle töörühmade raames programmide tulemuslikkuse hindamisse, sealhulgas tulemuslikkuse analüüsi järelduste tegemisse, ja programmide rakendamise aastaaruannete koostamisse.

Artikkel 16

Asjaomaste partnerite kaasamine programmide hindamisse

1. Korraldusasutused kaasavad asjaomaseid partnereid seirekomisjonide ja vajaduse korral seirekomisjonides selleks otstarbeks loodud spetsiaalsete töörühmade raames programmide hindamisse.
2. Euroopa Regionaalarengu Fondist (ERF), Euroopa Sotsiaalfondist (ESF) ja Ühtekuuluvusfondist rahastatavate programmide korraldusasutused konsulteerivad partneritega programmiperioodi jooksul kooskõlas määruse (EL) nr 1303/2013 artikli 114 lõikega 2 tehtud hindamiste tulemusi kokkuvõtivate aruannete küsimuses.

VI peatükk

Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide kasutamisega seotud

soovituslikud valdkonnad, teemad ja head tavad, mille eesmärk on suurendada asjaomaste partnerite institutsioonilist suutlikkust, ning komisjoni roll heade tavade levitamisel

Artikkel 17

Asjaomaste partnerite institutsioonilise suutlikkuse suurendamine

1. Korraldusasutus teeb kindlaks, kas partnerite, eelkõige väikeste kohalike asutuste, majandus- ja sotsiaalpartnerite ning valitsusväliste organisatsioonide institutsioonilise suutlikkuse suurendamiseks on vaja kasutada tehnilist abi, et võimaldada neil tõhusalt osaleda programmide ettevalmistamises, rakendamises, seires ja hindamises.
2. Lõikes 1 osutatud abi võib muu hulgas seisneda sihtotstarbeliste õpikodade või koolitusürituse korraldamises, koordineerimis- ja võrgustikutöö struktuuride loomises või programmi ettevalmistamist, rakendamist, seiret ja hindamist käsitlevatel kohtumistel osalemise kulude osalises hüvitamises.
3. Maaelu arenguprogrammide puhul võib lõikes 1 osutatud abi anda määruse (EL) nr 1305/2013 artikli 54 alusel loodavate riiklike maaeluvõrgustike kaudu.
4. ESFist toetatavate programmide puhul tagavad vähem arenenud või üleminekupiirkondade või Ühtekuuluvusfondist abi saamise tingimustele vastavate liikmesriikide korraldusasutused, et ESFi vahenditest eraldatakse vastavalt vajadusele piisav summa programmidesse kaasatud sotsiaalpartnerite ja valitsusväliste organisatsioonide suutlikkuse suurendamise meetmete jaoks.
5. Euroopa territoriaalse koostöö puhul võib lõigetes 1 ja 2 osutatud abi hõlmata ka toetust, mida partneritele antakse institutsioonilise suutlikkuse suurendamiseks rahvusvahelises koostöös osalemise eesmärgil.

Artikkel 18

Komisjoni roll heade tavade levitamisel

1. Komisjon loob koostöömehhanismi – Euroopa partnerluse praktikakogukonna –, mis on ühine kõigile Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondidele ning avatud huvitatud liikmesriikidele, korraldusasutustele ning liidu tasandil partnereid esindavatele organisatsioonidele.
Euroopa partnerluse praktikakogukond hõlbustab kogemuste vahetamist, suutlikkuse suurendamist ja asjakohaste tulemuste levitamist.
2. Komisjon teeb kättesaadavaks näited partnerluse korraldamise headest tavadest.
3. Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1299/2013⁷ artikli 2 lõike 3 punkti c kohaste piirkondadevaheliste koostööprogrammide ja meetmete rakendamisega seotud heade tavade ja uuenduslike lähenemisviiside kindlaksmääramisel, ülevõtmisel ja levitamisel saadud kogemuste vahetamine hõlmab koostööprogrammides partnerluse kasutamise kogemusi.

⁷ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1299/2013, 17. detsember, 2013, erisätete kohta, mis käsitlevad Euroopa Regionaalarengu Fondist toetuse andmist Euroopa territoriaalse koostöö eesmärgil (ELT L 347, 20.12.2013, lk [...]: [palun sisestada ELT lehekülje number](#)).

VII peatükk **Lõppsätted**

Artikkel 19 **Jõustumine**

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 7.1.2014

Komisjoni nimel
president
José Manuel BARROSO